

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Ek/1401/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119354695
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Maroš Penťa
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119354695.5

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: J. J., E.. XX.XX.XXXX, J. I. O. XXXX/X, XXX XX I.-Z., zast.: JUDr. Daniela Ježová, advokátka, so sídlom Javorinská 2113/13, 811 03 Bratislava-Staré Mesto, proti povinnému: O. D., E.. XX.XX.XXXX, J. I. G.S. XXXX/XX, XXX XX I.-Z., zast. IKRÉNYI & REHÁK, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 2, 811 08 Bratislava, IČO: 36854808, vedenej súdnym exekútorom: Mgr. Jana Virličová, so sídlom exekútorského úradu Vajnorská 100/A, 821 04 Bratislava, pod sp. zn. 368EX 358/19, o vymoženie výživného s prísl., o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

- I. Súd exekúciu v časti vymoženia zameškaného výživného vo výške 1500 EUR podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku z a s t a v u j e.
- II. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie vo zvyšnej časti podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku z a m i e t a.
- III. Súd exekúciu v časti vymoženia náhrady trov oprávneného v exekučnom konaní vo výške 61,75 EUR podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku z a s t a v u j e.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie, ktorý bol doručený súdu dňa 20.08.2019, domáhal od povinného vymoženie zameškaného a bežného výživného na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 17P/412/2009 zo dňa 21.04.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04.06.2010, vykonateľnosť dňa 04.06.2010 (ďalej len „exekučný titul“).
2. Okresný súd Banská Bystrica po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie a príloh k nemu, vydal dňa 27.11.2019 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi: Jana Virličová, so sídlom exekútorského úradu Vajnorská 100/A, 821 04 Bratislava (ďalej ako „súdny exekútor“), ktorý vedie exekúcie pod sp. zn. 368EX 358/19.
3. Súdny exekútor vydal upovedomenie o začatí exekúcie dňa 09.12.2019, ktoré bolo doručené povinnému do vlastných rúk dňa 19.12.2019. Návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 03.01.2020 bol podaný a doručený súdnemu exekútorovi osobne dňa 03.01.2020. Súd v tomto bode mohol konštatovať, že návrh povinného na zastavenie exekúcie bol podaný v zákonnej 15-dňovej lehote odo dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Súdny exekútor predložil súdu v exekučnom konaní prostredníctvom autorizovaného podania zo dňa 27.02.2020, doplňujúceho podania zo dňa 09.03.2020 a doplňujúceho podania zo dňa 17.09.2020 predmetný návrh povinného na zastavenie exekúcie spolu s jeho prílohami, a to: Plnomocenstvo zo dňa 19.12.2019, Poštový poukaz zo dňa 31.01.2018, Poštový poukaz zo dňa 28.02.2018, Poštový poukaz zo dňa 31.03.2018, Poštový poukaz zo dňa 30.04.2018, Poštový poukaz zo dňa 31.05.2018, Poštový poukaz zo dňa 31.07.2018, Poštový poukaz zo dňa 05.09.2018, Poštový poukaz zo dňa 29.09.2018, Poštový poukaz zo dňa 31.10.2018,

Pošťový poukaz zo dňa 30.11.2018, Pošťový poukaz zo dňa 30.12.2018, Pošťový poukaz zo dňa 01.02.2019, Pošťový poukaz zo dňa 26.03.2019, Pošťový poukaz zo dňa 22.05.2019, Pošťový poukaz zo dňa 31.07.2019, Pošťový poukaz zo dňa 09.09.2019, Pošťový poukaz zo dňa 10.10.2019, Pošťový poukaz zo dňa 23.10.2019, Pošťový poukaz zo dňa 04.11.2019, a Výpis z účtu povinného - prehľad pohybov za obdobie od 01.12.2019 do 08.01.2020, ktorý bol dodatočne doložený k návrhu na zastavenie exekúcie. Predmetnými podaniami súdny exekútor predložil súdu aj Vyjadrenie oprávneného zo dňa 06.03.2020, spolu s jeho prílohami: a to: trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5T/107/2012 zo dňa 17.08.2012, rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5T/107/2012 zo dňa 07.11.2013, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To/51/2014 zo dňa 20.05.2014, tabuľku úhrad výživného od povinného za obdobie od 30.06.2014 do 22.05.2019, ďalej Upovedomenie o začatí exekúcie č. 368EX 358/19 zo dňa 09.12.2019, spolu s potvrdením o doručení povinnému, tabuľka - prepočet výživného. Postúpenie návrhu na zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 5 Exekučného poriadku právnenému zástupcovi oprávneného zo dňa 08.01.2020, spolu s potvrdením o doručení právnenému zástupcovi oprávneného. Súd pri rozhodovaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie vychádzal z dovtedajšieho spisového materiálu, ako aj z uvedených príloh predložených súdu v ich elektronickej podobe.

4. Súd preskúmaním návrhu na zastavenie exekúcie zistil, že povinný navrhol súdu, aby zastavil exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, a to z dôvodu plnenia vyživovacej povinnosti v rozhodujúcom období od mája 2018 do júna 2019, ktoré je predmetom vymáhaného nároku. Povinný na podporu tohto tvrdenia predložil súdu pošťové poukazy v hodnote 150 EUR adresované oprávnenému za rozhodujúce obdobie. Povinný návrh na zastavenie exekúcie odôvodnil tým, že nedisponuje pošťovými poukazmi na úhradu zameškané výživné za mesiac jún 2018, ako aj za mesiac január 2019 a jún 2019, avšak povinný dodatočne uhradil sumu zameškaného výživného za uvedené mesiace bezhotovostným prevodom v prospech účtu súdneho exekútora. Povinný odôvodnil návrh na zastavenie exekúcie tým, že zameškané výživné za mesiac apríl 2019 uhradil spätne v mesiaci október 2019, keďže v mesiaci október 2019 splnil vyživovaciu povinnosť dvakrát, tak ako to vyplýva z predložených pošťových poukazoch. Na základe uvedených skutočností povinný prostredníctvom právneho zástupcu navrhol súdu v exekučnom konaní, aby exekúciu v celom rozsahu podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku zastavil.

5. Ako už bolo uvedené v tomto uznesení tak spolu s návrhom na zastavenie exekúcie súdny exekútor predložil súdu aj vyjadrenie oprávneného, v ktorom prostredníctvom právneho zástupcu vyjadril nesúhlas so zastavením exekúcie v celom rozsahu. Oprávnený vyjadrenie odôvodnil poukázaním na nesúlad medzi priloženými pošťovými poukázkami, v zmysle ktorých okrem mesiaca jún 2018, január 2019, a jún 2019, tak ako povinný uviedol v návrhu na zastavenie exekúcie, absentuje potvrdenie o úhrade výživného za mesiac august 2019. Oprávnený odôvodnil vyjadrenie tým, že vyživovacia povinnosť povinného k oprávnenému, v tom čase maloletému, bola určená rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 17Nc/260/1995 zo dňa 21.02.1997 vo výške 1000 Sk vždy do 15. dňa v každom mesiaci k rukám matky, a vyživovacia povinnosť bola následne rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 17P/412/2009 zo dňa 21.04.2010 zvýšená na sumu vo výške 150 EUR mesačne od 01.12.2009 vždy do 15. dňa v každom mesiaci vopred k rukám matky. Oprávnený vo svojom vyjadrení poukázal na skutočnosť, že z dôvodu že povinný si riadne a včas neplnil svoju vyživovaciu povinnosť bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5T/107/2012 zo dňa 17.08.2012 uznaný vinným, a bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok za spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s tým, že výkon trestu bol povinnému podmiennečne odložený, a povinnému bola určená skúšobná doba v trvaní jedného roka, a povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné. Oprávnený vo svojom vyjadrení poukázal na skutočnosť, že Okresný súd Bratislava V rozsudkom sp. zn. 5T/107/2012 zo dňa 07.11.2013 uznal povinného za vinného a odsúdil povinného k trestu odňatia slobody vo výmere 1 rok zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s tým, že výkon trestu bol podmiennečne odložený a zároveň bol uložený probačný dohľad nad správaním povinného v skúšobnej dobe, ktorá bola ustanovená v trvaní dvoch rokoch, a týmto rozsudkom bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné. Oprávnený vo svojom vyjadrení poukázal na skutočnosť, že povinný proti vyššie uvedenému rozsudku podal odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Bratislave rozsudkom sp. zn. 3To/51/2014 zo dňa 20.05.2014 tak, že napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a povinného ako obžalovaného uznal vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom

na § 138 písm. b) Trestného zákona a bol odsúdený k trestu odňatia slobody vo výmere 1 rok, s tým že výkon trestu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov, a zároveň týmto rozsudkom bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné vo výške 1128,58 EUR voči Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, a zameškané výživné vo výške 4523,13 EUR voči Andrei Scirankovej, a 750 EUR voči oprávnenému. Oprávnený poukázal na skutočnosť, že zameškané výživné uložené vyššie uvedenými rozhodnutiami v trestnom konaní povinný uhradil. Oprávnený spolu s vyjadrením predložil súdu v exekučnom konaní aj tabuľku - prehľad platieb výživného v rámci obdobia od júna 2014 do mája 2019, v ktorej oprávnený uviedol dátumy realizácie platieb výživného zo strany povinného, a skutočností týkajúce sa spôsobu započítania týchto platieb, pričom oprávnený započítaval úhrady povinného na najneskôr splatné výživné. Oprávnený poukázal na skutočnosť, že na predložených poštových poukazoch zo strany povinného nie je uvedený účel, resp. správa pre adresáta, že sa jedná o platbu výživného za konkrétny mesiac, v čoho dôsledku v prípade započítania vo veci výživného sa jednotlivé platby výživného započítavajú na najstarší dlh, a preto oprávnený uviedol, že úhrady výživného zrealizované povinným v rozhodujúcom období od mája 2018 do júna 2019, ktoré povinný preukázal predloženými poštovými poukazmi boli započítané na najstaršie splatné výživné, a teda dlh na výživnom stále existuje a vymáhaný nárok nezanikol. Oprávnený vyjadrenie odôvodnil tým, že povinný zasielal poštové poukázky na nesprávnu adresu oprávneného (Lachova 28), a preto oprávnený vyslovil tvrdenie, že oprávnenému tieto úhrady neboli nikdy vyplatené, keďže sa tieto peňažné prostriedky vracali naspäť povinnému. Oprávnený odôvodnil vyjadrenie tým, že povinnému oznámil novú adresu platobného miesta pre splnenie vyživovacej povinnosti. Oprávnený odôvodnil vyjadrenie tým, že povinný nepreukázal prevzatie peňažných prostriedkov oprávneným. Oprávnený odôvodnil vyjadrenie tým, že časť poštových poukázok, ktoré predložil povinný k návrhu na zastavenie exekúcie, predstavuje úhradu splatného výživného v zmysle vyššie uvedeného rozsudku v trestnej veci. Na základe uvedených skutočností oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu navrhol súdu v exekučnom konaní, aby návrh povinného na zastavenie exekúcie v celom rozsahu zamietol.

6. Súdny exekútor sa k skutočnostiam obsiahnutým v návrhu povinného na zastavenie exekúcie vo svojich podaniach nevyjadril.

7. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť,
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

10. Podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, ak je tu dôvod na zastavenie exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

11. Súd v tomto bode poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/604/2014 zo dňa 11.03.2015, podľa ktorého: „Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných

opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu. Z citovaného ustanovenia zákona o rodine vyplýva, že určenie výživného sa viaže na opakujúce sa mesačné plnenia. Výživné sa poskytuje vopred. Jeho zmyslom je zabezpečiť oprávnenému prostriedky na živobytie v danom mesiaci, preto nie je žiaduce, aby oprávnený úveroval povinného, ktorý by mu až v nasledujúcom mesiaci jeho platbu kompenzoval. Deň splatnosti výživného preto v danom mesiaci by mal byť stanovený čo najskôr, aby oprávnený stihol svoje potreby v predstihu uspokojiť. Pokiaľ je súdom uložená povinnosť prispievať na výživu vždy k 15. dňu v mesiaci vopred, znamená to, že výživné na daný mesiac je potrebné uhradiť vopred vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca, to znamená, že napríklad výživné za mesiac september je odporca povinný zaplatiť vopred, t. j. najneskôr do 15. septembra, za mesiac október vopred najneskôr do 15. októbra. Bremono zabezpečenia finančných prostriedkov zaťažuje odporcu, ako povinnú osobu, preto pri určení výživného sa neprihliada ani na výplatný termín zamestnávateľa. Nie je správny názor odvolateľa(navrhovateľa) uvedený v odvolaní, že „v júni 2014 by mal odporca uhradiť výživné za mesiac júl 2014“. Zmyslom zákonnej úpravy výživného platiť výživné v pravidelných opakujúcich sa sumách zročných vždy na mesiac dopredu spočíva v uložení povinnosti podľa rozsudku okresného súdu do 15. dňa kalendárneho mesiaca zaplatiť výživné vopred na daný mesiac. Znamená to, že výživné za jún 2014 odporca mal uhradiť do 15. júna 2014 a výživné za júl 2014 mal uhradiť do 15. júla 2014.“

12. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine (notárska zápisnica) a dobrovoľne nebol splnený. Exekučný súd je nielen oprávnený, ale aj povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, a to napr. aj pre účely zistenia dôvodu pre ktorý by bolo potrebné už začaté exekučné konanie zastaviť (I. ÚS 456/2011).

13. Návrh na zastavenie exekúcie predstavuje inštitút procesnej obrany povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorej účelom je zastavenie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Procesne legitímovaným na podanie návrhu na zastavenie exekúcie súdom je povinný. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekučného konania a exekúcie v ňom prebiehajúcej. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. V zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, musí byť návrh na zastavenie exekúcie odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Inštitút návrhu na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom proti exekučnému titulu. Návrh na zastavenie exekúcie je podaním vo veci samej a okrem všeobecných náležitostí, musí obsahovať aj vymedzenie dôvodov, pre ktoré má byť podľa povinného exekúcia zastavená. Je vhodné aby návrh na zastavenie exekúcie obsahoval aj návrhy na vykonanie dôkazov na preukázanie tvrdených skutočností. Súd v exekučnom konaní je viazaný exekučným titulom, na podklade ktorého je vedené exekučné konanie a exekúcia v ňom prebiehajúca. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia.

14. Súd opätovným preskúmaním exekučného titulu mal za preukázané, že jeho I. výrokom Okresný súd Bratislava V zvýšil vyživovaciu povinnosť otca (povinného v exekučnom konaní) k maloletému Tadeášovi Tóthovi (oprávnenému v exekučnom konaní) z dovtedajšej sumy vo výške 1000 SK mesačne na sumu vo výške 150 EUR mesačne od 01.12.2009, ktorú je povinný platiť matke maloletého vždy do 15. dňa v každom mesiaci vopred. Súd v tomto bode preskúmal exekučný titul aj z hľadiska formálnej a materiálnej vykonateľnosti, a dospel k záveru, že exekučný titul spĺňa náležitosti formálnej a materiálnej vykonateľnosti, a podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku je spôsobilým exekučným titulom na to, aby na jeho základe bolo možné viesť exekúciu v rámci tohto exekučného konania.

15. Exekúcia v tomto exekučnom konaní prebieha na vymoženie pohľadávky na zameškanom výživnom v prospech oprávneného vo výške 2100 EUR za rozhodujúce obdobie 05/2018 - 06/2019, a na vymoženie bežného výživného vo výške 150 EUR mesačne do budúcnosti.

16. Súd preskúmaním návrhu povinného na zastavenie exekúcie spolu s jeho prílohami konštatuje, že tento bol podaný v zmysle ustanovenia § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, teda v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote, a takto podaný návrh má odkladný účinok. Povinný navrhol zastaviť exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, a to z dôvodu, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili vymáhaný nárok, a to tým že povinný splnil vyživovaciu povinnosť v prospech oprávneného počas rozhodujúceho obdobia od 05/2018 - 06/2019. Na podporu tohto tvrdenie povinný predložil súdu predmetné poštové poukazy na úhradu. Za týmto účelom súd preskúmal prílohy k návrhu na zastavenie exekúcie v spojitosti s okolnosťami uvedenými v tomto návrhu a zistil nasledovné skutočnosti.

17. Súd preskúmaním poštového poukazu na úhradu zo dňa 31.05.2018 zistil, že povinný vykonal úhradu sumy vo výške 150 EUR v prospech oprávneného s uvedením adresy Lachová 28, 851 03 Bratislava bez uvedenia účelu a obdobia. Súd v tomto bode konštatuje, že adresa trvalého pobytu oprávneného je zhodnou s adresou trvalého pobytu oprávneného v exekučnom titule, v čoho dôsledku týmto spôsobom bolo stanovené platobné miesto vyživovacej povinnosti. V zmysle § 567 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak je peňažný dlh plnený prostredníctvom poštového podniku je splnený vyplatením sumy dlhu veriteľovi v hotovosti. Súd v tomto bode nemohol akceptovať tvrdenie oprávneného, ktoré spočívalo v poukazaní na plnenie vyživovacej povinnosti na nesprávne platobné miesto, keďže oprávnený nepreukázal súdu, že splnil oznamovaciu povinnosť voči povinnému o zmene platobného miesta, ale hlavne z dôvodu že oprávnený s prihliadnutím na vyjadrenie a predloženú tabuľku úhrad výslovne uviedol, že vykonal započítanie úhrad povinného realizovaných prostredníctvom predložených poštových poukazov na úhradu v rozhodujúcom období s dlžnou vyživovacou povinnosťou, a preto je zrejme, že predmetné úhrady výživného zo strany povinného sa dostali do dispozičnej sféry oprávneného, t. j. boli mu vyplatené. Súd v tomto bode poukazuje na skutočnosť, že dátum realizácie a výška úhrad povinného v rozhodujúcom období podľa predložených poštových poukazoch na úhradu sú zhodné s dátumami a výškou úhrad v tabuľke úhrad, ktorú predložil oprávnený ako prílohu vyjadrenia oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Súd v exekučnom konaní k úhradám povinného ešte dopĺňa, že ak pri plnení dlžník neuvedie, ktorý dlh na výživnom oprávneného uhradza, hradí sa dlh najskôr splatný. V tomto exekučnom konaní je najskôr splatný dlh na zameškanom výživnom za mesiac 05/2018. Súd s prihliadnutím skutočnosť, že podľa návrhu povinného na zastavenie exekúcie povinný vykonal úhradu za mesiac 05/18, a zároveň, že nedisponuje poštovým poukazom na úhradu za mesiac 06/2018, a v spojení s tým, že úhradu za tento mesiac vykonal dodatočne po začatí exekúcie, v tomto bode konštatuje, že poštový poukaz na úhradu zo dňa 31.05.2018 predstavuje úhradu vyživovacej povinnosti za mesiac 05/2018, v čoho dôsledku povinný uhradil výživné za mesiac 05/2018 v plnej výške avšak po lehote splatnosti bežného výživného za mesiac 05/2018.

18. Súd preskúmaním poštových poukazov zistil, že povinný vykonal úhradu výživného v prospech oprávneného za mesiac 07/2018 vo výške 150 EUR dňa 31.07.2018, za mesiac 08/2018 vo výške 150 EUR dňa 05.09.2018, za mesiac 09/2018 vo výške 150 EUR dňa 29.09.2018, za mesiac 10/2018 vo výške 150 EUR dňa 31.10.2018, za mesiac 11/2018 vo výške 150 EUR dňa 30.11.2018, za mesiac 12/2018 vo výške 150 EUR dňa 30.12.2018, za mesiac 02/2019 vo výške 150 EUR dňa 01.02.2018, za mesiac 03/2019 vo výške 150 EUR dňa 26.03.2019, za mesiac 05/2019 vo výške 150 EUR dňa 22.05.2019. Na základe uvedených skutočností súd konštatuje, že povinný síce realizoval úhrady vyživovacej povinnosti v plnej mesačnej výške ale po lehote splatnosti vyživovacej povinnosti za ten ktorý mesiac s výnimkou mesiaca 02/2019. S prihliadnutím na uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že povinný v rozhodujúcom období od 05/2018 až do 06/2019 dobrovoľne pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie uhradil oprávnenému vyživovaciu povinnosť v celkovej výške 1500 EUR, v čoho dôsledku súd v tejto časti považoval návrh povinného a zastavenie exekúcie za dôvodný. Súd zároveň vo vyššie uvedenej časti konštatoval nedôvodnosť návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie.

19. Súd preskúmaním spisového materiálu zistil, že povinný predložil súdu aj poštové poukazy na úhradu za mesiac 01/2018 vo výške 150 EUR zo dňa 31.01.2018, za mesiac 02/2018 vo výške 150 EUR zo dňa 28.02.2018, za mesiac 03/2018 vo výške 150 EUR zo dňa 31.03.2018, za mesiac 04/2018 vo výške 150 EUR zo dňa 30.04.2018, pričom z nich je zrejme, že povinný mimo rámca rozhodujúceho obdobia vykonal úhradu vyživovacej povinnosti v prospech oprávneného. Súd v tomto bode neakceptoval vyjadrenie oprávneného, ktoré spočívalo v započítaní povinným realizovaných úhrad v rozhodujúcom

období na najstaršie splatné výživné, tak ako je uvedené v tabuľke úhrad od mesiaca 06/2014 do 22.05.2019, keďže výrazným spôsobom presahuje rozhodujúce obdobie, za ktoré bolo uplatnené zameškané výživné návrhom na vykonanie exekúcie, ktorým bol v konečnom dôsledku určený predmet vymáhaného nároku. Súd je viazaný návrhom na vykonanie exekúcie. Po začatí exekúcie predmet exekučného konania nemožno rozšíriť, v čoho dôsledku pre súd v exekučnom konaní sú relevantné len tie okolnosti, ktoré smerovali k zániku vymáhaného nároku v časti zameškaného výživného, ktoré vzniklo v rozhodujúcom období. V tomto bode je vhodné dať do pozornosti, že nie je vylúčené, aby oprávnený podal ďalší návrh na vykonanie exekúcie, v ktorom si uplatní nárok aj na zameškané výživné, na ktoré vznikol nárok pred uplatnenom rozhodujúcom období.

20. Na základe uvedených skutočností súd dospel k právnomu záveru, že povinný návrhom na zastavenie exekúcie preukázal, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku v časti zameškaného výživného vo výške 1500 EUR, a preto súd v exekučnom konaní exekúciu v časti vymoženía zameškaného výživného vo výške 1500 EUR podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku zastavil, tak ako je uvedené v I. výroku tohto uznesenia.

21. Povinný k návrhu na zastavenie exekúcie predložil súdu aj poštový poukaz na úhradu vo výške 150 EUR zo dňa 31.07.2019, ktorým povinný preukazoval splnenie vyživovacej povinnosti v prospech oprávneného za mesiac 07/2019. Súd v tomto bode opätovne poukazuje na rozsah vymáhaného nároku, ktorý je predmetom exekučného konania, a exekúcie v ňom prebiehajúcej, ktorá prebieha na vymoženía zameškaného výživného za obdobie od 05/2018 do 06/2019 a bežného výživného do budúcnosti. Návrh na vykonanie exekúcie bol podaný a doručený súdu dňa 20.08.2019, v čase keď už nadobudlo splatnosť bežné výživné za mesiac 07/2019 a za mesiac 08/2019, ktoré však v návrhu na vykonanie exekúcie neboli uplatnené v rámci zameškaného výživného. Ak oprávnený uvedie v návrhu na vykonanie exekúcie popri nároku na vymoženía zameškaného výživného aj nárok na vymoženía bežného výživného, súd zdôrazňuje, že bežné výživné svojou povahou predstavuje pohľadávku, ktorá nadobudne v pravidelne opakujúcich intervaloch splatnosť v budúcnosti, teda nadobudne splatnosť až po začatí exekučného konania. Na základe uvedeného súd v exekučnom konaní konštatuje, že predmetom exekučného konania nie je vymoženía zameškaného výživného za mesiac 07/19 a 08/19, v čoho dôsledku preukázané plnenie výživného za mesiac 07/19 zo strany povinného nemá vplyv na vymáhaný nárok.

22. Povinný k návrhu na zastavenie exekúcie predložil súdu aj poštový poukaz na úhradu vo výške 150 EUR zo dňa 09.09.2019, poštový poukaz na úhradu vo výške 150 EUR zo dňa 10.10.2019, poštový poukaz na úhradu vo výške 150 EUR zo dňa 23.10.2019, poštový poukaz na úhradu vo výške 150 EUR zo dňa 04.11.2019 a výpis z účtu povinného za obdobie od 01.12.2019 - 08.01.2020, v zmysle ktorého vykonal dňa 19.12.2019 bezhotovostným prevodom vo výške 892,20 EUR platbu v prospech účtu, ktorý je identickým s účtom súdneho exekútora, pričom v rámci poznámky je výslovne uvedené: „Dobrovoľná úhrada exekúcie č. EX 358/2019“. Exekučné konanie začalo doručením návrhu na vykonanie exekúcie súdu dňa 20.08.2019. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané dňa 27.11.2019 a doručené súdnemu exekútorovi bolo dňa 27.11.2019. V zmysle § 57 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku doručením poverenia na vykonanie exekúcie exekútorovi sa začala exekúcia. Súd v tomto bode mal za preukázané, že vyššie uvedené platby povinného za účelom splnenia vyživovacej povinnosti v prospech oprávneného boli realizované po začatí exekučného konania, a v prípade bezhotovostnej úhrady aj po začatí exekúcie. Dôvody (okolnosti), ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, tak ako sú predpokladané v ustanovení § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, ku ktorým došlo po vydaní exekučného titulu sú upravené v základných predpisoch súkromného práva (Občiansky zákonník, Obchodný zákonník), napr. ide o splnenie, započítanie, dohodu, splynutie a pod.. Najčastejším dôvodom zániku dlhu je jeho splnenie. Je však potrebné prihliadnuť na skutočnosť, že splnenie je dôvodom zániku práva a nadväzne na to aj dôvodom na zastavenie exekúcie len vtedy, ak k plneniu došlo mimo exekučného konania, t. j. ešte pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

23. Súd v exekučnom konaní zdôrazňuje, že dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku z dôvodu splnenia vymáhaného nároku zo strany povinného je daný len vtedy, ak k plneniu judikovanej pohľadávky oprávneného došlo v čase od vzniku exekučného titulu do začatia exekučného konania. Ak však nastane splnenie nároku oprávneného povinným po začatí exekučného konania, ako aj po začatí exekúcie nie je daný zákonný dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle uvedeného ustanovenia. Ide o plnenie považované za vymožené súdnym exekútorom, ktoré

spôsobuje reálne zastavenie exekúcie (t. j. ipso facto) samotným týmto plnením, o čom nie je potrebné rozhodovať uznesením súdu. Uvedené platí aj pre čiastočné splnenie vymáhanej pohľadávky po začatí exekučného konania. V prípade ak povinný plní v prospech oprávneného po začatí exekučného konania (bez ohľadu na to, či bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie alebo upovedomenie o začatí exekúcie), pôjde vždy o vymoženie, resp. čiastočné vymoženie pohľadávky. Ak povinný splní po začatí exekúcie celú vymáhanú pohľadávku vrátane trov exekúcie, súdny exekútor vydá upovedomenie o ukončení exekúcie (§ 61o ods. 3 Exekučného poriadku). Ak povinný splní po začatí exekúcie časť vymáhanej pohľadávky, znižuje sa týmto plnením aktuálna výška vymáhaného nároku. Skutočnosť, či aktuálna výška vymáhaného nároku zohľadňuje čiastočné plnenia, je preukázateľná najmä z evidencie vedenej súdnym exekútorom (§ 29 ods. 6 Exekučného poriadku), prípadne z potvrdenia súdneho exekútora o splnení dlhu (§ 29 ods. 10 Exekučného poriadku), prípadne z centrálného registra exekúcií (§ 211a Exekučného poriadku). K zastaveniu exekúcie z dôvodu úhrady pohľadávky, resp. jej časti, až po začatí exekučného konania, tak ako v prejednávanej veci, nemôže dôjsť. Je nutné uviesť, že zaplatenie dlhu povinného by mohlo viesť k ukončeniu exekučného konania len v prípade úhrady vymáhanej sumy vrátane trov exekúcie, pričom formálno-právne by súd uznesenie o zastavení exekúcie nevydával.

24. Na základe uvedeného súd dospel k právnomu záveru, že platby realizované zo strany povinného po začatí exekučného konania, tak ako sú uvedené v bode 22. odôvodnenia tohto uznesenia, nepredstavujú dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, a preto súd konštatoval, že v uvedenej časti návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je dôvodný, v dôsledku čoho súd návrh povinného na zastavenie exekúcie vo zvyšnej časti podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol, tak ako je uvedené v II. výroku tohto uznesenia.

25. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

26. Podľa § 199b Exekučného poriadku, oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

27. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

28. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

29. Podľa § 9 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška č. 655/2004“), základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

30. Podľa § 10 ods. 1 Vyhláška č. 655/2004, ak nie je ustanovené inak, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty je nad 165,97 eura do 663,88 eura 16,60 eura + 1,66 eura za každých aj začatých 33,19 eura prevyšujúcich sumu 165,97 eura

31. Podľa § 10 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004, pre výkon rozhodnutia alebo exekúciu na opakujúce sa plnenia sú tarifnou hodnotou splátky, ktoré sú zročné v čase podania návrhu na výkon rozhodnutia alebo vykonanie exekúcie.

32. Podľa § 13a ods. 2 písm. c) Vyhláška č. 655/2004, odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

33. Oprávnený si návrhom na vykonanie exekúcie uplatnil nárok na náhradu trov exekučného konania v celkovej výške 149,58 EUR, ktorý pozostával zo sumy zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 EUR a zo sumy trov právneho zastúpenia vo výške 133,08 EUR. Okresný súd Banská Bystrica uznesením zo dňa 09.09.2019 vrátil súdny poplatok vo výške 16,50 EUR z dôvodu, že oprávnený je v tomto exekučnom konaní oslobodený od súdneho poplatku v zmysle § 4 ods. 2 písm. e) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v spojení s § 4 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb., pričom predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.09.2019. Na základe uvedeného súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie na vymoženie náhrady trov oprávneného v exekučnom konaní vo výške 133,08 EUR.

34. Súd musí konštatovať, že v čase rozhodovania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie bolo preukázané, že návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v časti vymoženia zameškaného výživného vo výške 1500 EUR bol nedôvodný, nakoľko bolo preukázané, že tento nárok zanikol splnením zo strany povinného. Z uvedeného vyplýva, že dôvodne vymáhaná suma predstavuje v časti zameškaného výživného predstavuje sumu vo výške 600 EUR, čo je v zmysle § 10 ods. 4 vyhlášky aj hodnota veci z ktorej sa mala počítať odmena advokáta. Vychádzajúc z hodnoty výšky vymáhaného peňažného plnenia v sume 600 EUR, tarifná odmena za jeden úkon právnej služby v základnom konaní predstavuje sumu vo výške 39,84 EUR, a v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 13a ods. 2 písm. c) Vyhlášky tarifná odmena za jeden úkon právnej služby v exekučnom konaní predstavuje sumu vo výške 19,92 EUR. Výška trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní za dva úkony právnej služby - prevzatie a príprava právneho zastúpenia, spísanie návrhu na vykonanie exekúcie, po pripočítaní 2 režijných paušálov za rok 2019 a príslúchajúcej dane z pridanej hodnoty, keďže právny zástupca oprávneného je platcom DPH, predstavuje v exekučnom konaní sumu vo výške 71,33 EUR (2 x 19,92 EUR + 2 x 9,80 EUR + 20 % DPH vo výške 11,89 EUR), ktorá predstavuje sumu dôvodne uplatnenej náhrady trov oprávneného v tomto exekučnom konaní. Oprávnenému preto náhrada trov exekučného konania prevyšujúca sumu vo výške 71,33 EUR neprislúcha. Súd v prevyšujúcej časti, teda v sume vo výške 61,75 EUR (133,08 EUR - 71,33 EUR = 61,75 EUR) považoval tieto trovy exekučného konania oprávneného za neúčelne uplatnené, teda v rozpore s § 199e Exekučného poriadku, a preto súd exekúciu v časti vymoženia náhrady trov oprávneného v exekučnom konaní vo výške 61,75 EUR podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavil, tak ako je uvedené v III. výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.